

Sygn. akt I ACz 488/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2015r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Roman Sugier (spr.)

Sędziowie: SA Anna Bohdziewicz

SO (del.) Aneta Pieczyrak-Pisulińska

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2015r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

protestu wyborczego W. L.

przeciwko ważności wyborów do Rady Powiatu (...) i Sejmiku Województwa (...)

na skutek zażalenia W. L.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 22 grudnia 2014r., sygn. I Ns 295/14

postanawia

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 488/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Częstochowie pozostawił protest wyborczy W. L. bez dalszego biegu z tym uzasadnieniem, że protest ten nie powołuje okoliczności faktycznych mogących stanowić zarzut naruszenia art. 160 § 1 ust. 9 Kodeksu wyborczego, który w ocenie skarżącego został naruszony. Zdaniem Sądu I instancji, sformułowanie podstawy protestu w sposób formalnie odpowiadający przepisom art. 392 § 2 Kodeksu wyborczego nie oznacza, że został on oparty na zarzucie odpowiadającym ustawowej podstawie z art. 82 § 1 pkt 1 lub 2 Kodeksu. Protest zawiera jedynie subiektywną opinię skarżącego na temat sposobu informowania (według niego nieprawidłowego) przez Państwową Komisję Wyborczą o zasadach głosowania. Nadto, twierdzenia zawarte w proteście mają charakter ogólny, bowiem skarżący nie wskazał, stosownie do wymogu z art. 392 § 2 w związku z art. 82 § 1 pkt 2 Kodeksu wyborczego, jaki wpływ na wynik wyborów do Rady Powiatu (...) i Sejmiku Województwa (...), miały występujące, jego zdaniem, nieprawidłowości w sposobie informowania o zasadach głosowania. Dodatkowo nie został spełniony przez skarżącego został wymóg wskazania dowodów na okoliczność przytoczonych w proteście zarzutów, o którym mowa w art. 392 § 2 Kodeksu wyborczego. Powołując się na stanowisko zawarte w doktrynie i orzecznictwie podkreślił również Sąd Okręgowy, że przepisy Kodeksu wyborczego statuują daleko posunięty rygorizm w zakresie formułowania podstaw protestu, na których może się on opierać, także w zakresie jego formy i treści. Sąd rozpoznaje zgłoszony protest wyłącznie w granicach podniesionego w nim zarzutu, jego autor zaś nie ma możliwości po upływie ustawowego

terminu do jego wniesienia rozszerzać go, ani zmieniać jego podstawy czy zgłaszać nowych dowodów. Protest, w którym nie wskazano dowodów, powinien być pozostawiony bez dalszego biegu.

Podstawą prawną zaskarżonego postanowienia był art. 393 § 2 Kodeksu wyborczego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł W. L.. Zarzucił rozpoznanie protestu przez Sąd I instancji bez udziału komisarza wyborczego i przewodniczącego właściwej komisji wyborczej, a nadto wydanie zaskarżonego rozstrzygnięcia bez wskazania podstawy prawnej. Zdaniem skarżącego brak było przesłanek warunkujących pozostawienie protestu bez dalszego biegu, albowiem nie został on uznany za osobą nieuprawnioną, natomiast Sąd Okręgowy nie wskazał przyczyn, dla których powołał się na treść art. 82 § 1 i art. 392 Kodeksu wyborczego. Dodał, że w proteście ujawnił dowody, na których oparł swe zarzuty.

Na tej podstawie skarżący domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia i wydania orzeczenia zgodnego z żądaniem zawartym w proteście.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Trafnie Sąd Okręgowy pozostawił protest skarżącego bez dalszego biegu, albowiem nie spełnia on warunków formalnych z art. 392 § 2 w związku z art. 82 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 5 stycznia 2011r. Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2011r., Nr 21, poz. 112 ze zm.).

Wniesiony protest nie spełniał bowiem żadnej z przesłanek warunkujących możliwość jego merytorycznego rozpoznania. W pierwszej kolejności wskazać trzeba, iż skarżący, pomimo, że powołał przepis art. 160 § 1 ust. 9 Kodeksu wyborczego, który jego zdaniem został naruszony, nie przytoczył w rzeczywistości okoliczności faktycznych, które miałyby stanowić o naruszeniu przepisów

Kodeksu Wyborczego dotyczących legalności procedury i ważności wyborów. Jego subiektywne przekonanie o istnieniu takich okoliczności, a to nieprawidłowe poinformowanie przez Państwową Komisję Wyborczą o zasadach głosowania, nie zostało przez niego w żaden sposób wykazane, a wskazywane w proteście dowody nie świadczą o przeprowadzeniu wyborów niezgodnie z przepisami Kodeksu wyborczego. Podobnie rzecz się ma w odniesieniu do podnoszonych w proteście zarzutów „opieszności w liczeniu głosów” i „rażącego opóźnienia w przekazaniu protokołów wyborczych do powiatowych i wojewódzkich komisji wyborczych oraz do PKW”, które nie mieszczą się w kategoriach określonych w art. 82 § 1 pkt. 2 Kodeksu wyborczego.

Nieuprawnionym jest zarzut skarżącego rozpoznania protestu przez Sąd I instancji bez udziału komisarza wyborczego i przewodniczącego właściwej komisji wyborczej, a to z uwagi na treść art. 393 Kodeksu wyborczego. Zgodnie z tym artykułem sąd okręgowy rozpoznaje protesty wyborcze w postępowaniu nieprocesowym, w ciągu 30 dni po upływie terminu do wnoszenia protestów, w składzie 3 sędziów, z udziałem komisarza wyborczego, przewodniczących właściwych komisji wyborczych lub ich zastępców (§ 1). Natomiast w myśl § 2 tegoż przepisu sąd okręgowy pozostawia bez dalszego biegu protest wyborczy wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniającą warunków określonych w art. 82 § 1 i art. 392. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy nie dokonał merytorycznego rozpoznania wniesionego protestu, ale pozostawił go bez dalszego biegu jako niespełniający warunków formalnych, a w takim przypadku – zgodnie z przytoczoną regulacją - nie istnieje wymóg udziału komisarza wyborczego, przewodniczących właściwych komisji wyborczych lub ich zastępców.

Przedłożone wraz z zażaleniem dokumenty również nie mogły odnieść zamierzonego skutku, tj. konwalidować braków formalnych złożonego protestu, skoro zostały złożone na etapie wniesienia środka odwoławczego, a więc po terminie do wniesienia protestu.

Wskazać należy, że obwarowanie protestu wyborczego szeregiem wymogów natury formalnej podyktowane jest zasadą szybkości postępowania i ustawowo wymuszoną istotą protestu wyborczego, a w szczególności jego ewentualnymi

konsekwencjami. W takich okolicznościach protest winien zostać przygotowany ze szczególną starannością. Brak staranności wywołuje negatywne skutki dla wnioskodawcy, albowiem sądowi przysługuje uprawnienie do pozostawienia protestu bez dalszego biegu w oparciu o art. 393 § 2 Kodeksu wyborczego, co też zasadnie uczynił Sąd I instancji wskazując w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia – wbrew twierdzeniom skarżącego – podstawę prawną swej decyzji.

Z tych przyczyn zażalenie jako nieuzasadnione z mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. podlega oddaleniu.